

**Jornades Internacionals i Exposició
entorn al Futur Monument
a la Presó de Dones de les Corts**

25 - 26 de novembre de 2014

Seu del Districte de Les Corts. Pl. Comas, 18 (Jornades)
Cantonada c.Joan Güell/ c. Europa (Exposició)

Ens trobem en ple procés de recuperació de la memòria del que fou la Presó de Les Corts; procés protagonitzat per la societat civil: familiars d'expresses, entitats i associacions de dins i fora del districte, grups de recerca de l'àmbit acadèmic,... ciutadans i ciutadanes immersos en un procés obert i col·laboratiu, que ha servit per restituïr una part de la memòria col·lectiva de la ciutat.

Falta encara molt camí per fer. Volem reivindicar en l'espai urbà una expressió pública que reti homenatge a les dones -i als fills i filles- que patiren condemna i represió en aquesta institució, avui completament invisible en el territori de Les Corts.

Amb aquesta voluntat presentem un conjunt de set propostes memorials desenvolupades per estudiants del Màster en Disseny Urbà de la Universitat de Barcelona entre els anys 2012 i 2014. Propostes que volen establir un espai públic de debat i reflexió en torno al Monument a la Presó de dones de Les Corts, com espai de memòria viva i col·lectiva.

Nos hallamos en pleno proceso de recuperación de la memoria de lo que fue la Cárcel de Les Corts; proceso protagonizado por la sociedad civil: familiares de expresas, entidades y asociaciones de dentro y fuera del distrito, grupos de investigación del ámbito académico,... ciudadanos y ciudadanas inmersos en un proceso abierto y colaborativo, que ha servido para restituir una parte de la memoria colectiva de la ciudad.

Falta todavía mucho por hacer. Queremos reivindicar en el espacio urbano una expresión pública que rinda homenaje a las mujeres -y a sus hijos y hijas- que sufrieron condena y represión en esta institución, hoy completamente invisible en el territorio de Les Corts.

Con esta voluntad presentamos un conjunto de siete propuestas memoriales desarrolladas por estudiantes del Máster en Diseño Urbano de la Universidad de Barcelona entre los años 2012 y 2014. Propuestas que quieren establecer un espacio público de debate y reflexión en torno al Monumento a la Cárcel de mujeres de Les Corts, como espacio de memoria viva y colectiva.

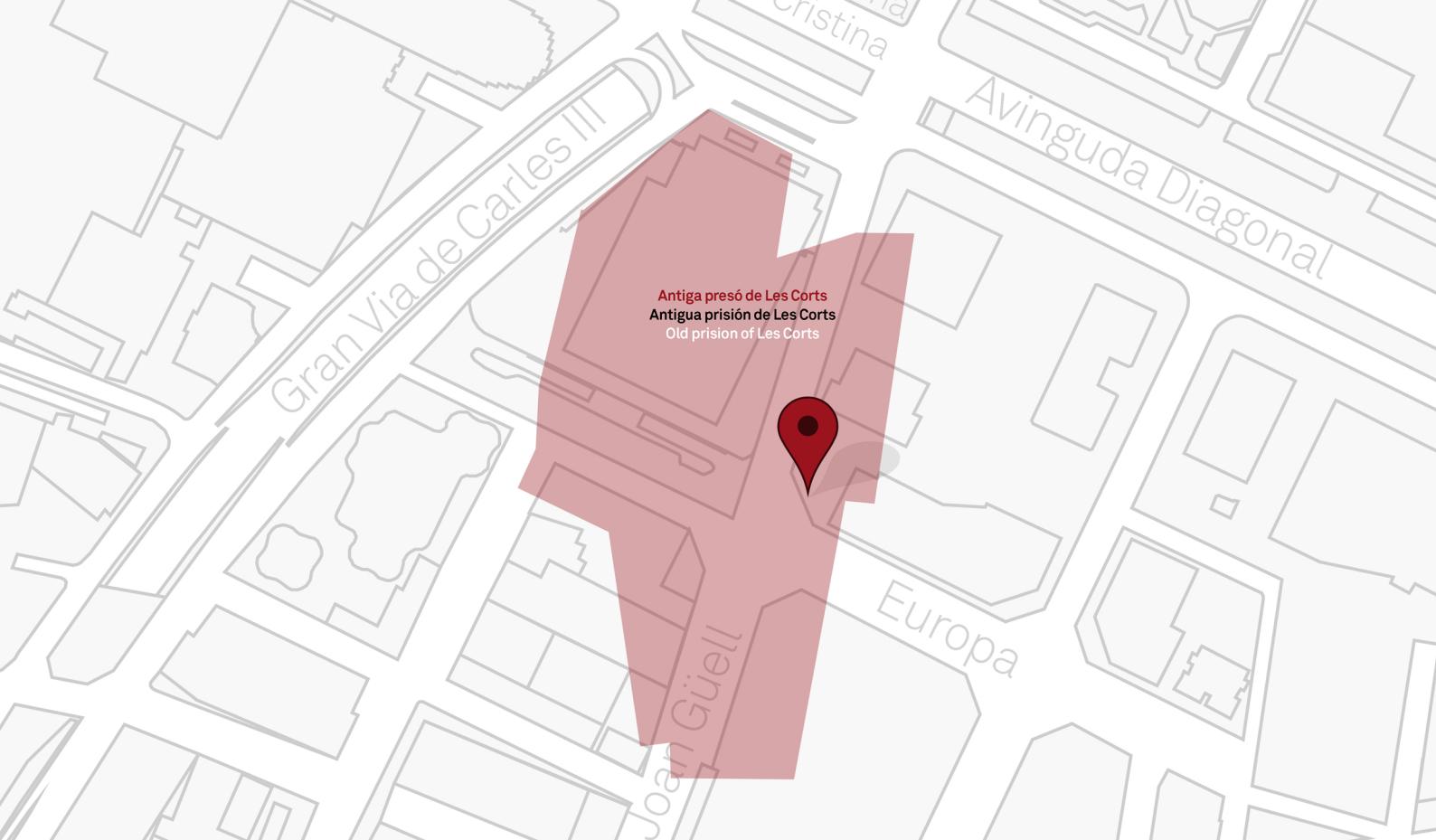
We are now recovering the memory of the Prison of Les Corts; in a process carried out by civil society: Relatives of ex-prisoners, organizations and associations within and outside the district, academic research groups... Citizens engaged in an open and collaborative process that has restored a part of the collective memory of the city.

There is still much to do. We request a public expression to pay tribute to the women –and their children– who were condemned and repressed in this institution which is now completely invisible in Les Corts territory.

We therefore present a set of seven proposals developed by students of the Master's Degree in Urban Design at the University of Barcelona between 2012 and 2014. Their proposals seek to establish a public space for debate and reflection around Les Corts Women Prison Memorial, which should be a collective and alive memory space.

<http://blocs.lescorts.cc/presodedones>

En aquest lloc s'alçava la Presó de dones de les Corts, anomenada "Prisión Provincial de mujeres de Barcelona" durant la dictadura franquista (1939-1955).

L'edifici, amb entrada pel carrer Joaquim Molins 11, havia estat antigament un asil per a "joves esgarríades", aixecat a la fi del segle XIX sobre els terrenys de la masia medieval de Can Duran o Feló.

Va ser previament el govern de la Generalitat Republicana qui el va habilitar com a presó amb el nom de Correccional General de Dones, després de l'enderrocament de la vella presó de dones de Reina Amalia a l'octubre de 1936. Durant la guerra civil va albergar a preses polítiques d'ideologia dretana i també del POUM (Partit Obrer d'Unificació Marxista).

Amb l'entrada de les tropes revoltades a Barcelona el Gener de 1939, la Presó dels Corts es va convertir en la Presó Provincial de dones, regida per una ordre religiosa -Les Filles de la Caritat -segons la pràctica habitual a les presons femenines del règim franquista.

A mitjans de 1939 hi havia prop de dues mil recluses, -amb més de quaranta nens-, tancades en aquesta institució. En el seu extens hort, centenars de preses van ser explotades treballant en benefici de l'ordre religiosa, -sobretot durant els primers anys. A principis dels anys cinquanta es va obrir un taller de costura.

A l'octubre de 1955 es va tancar la presó i el col·lectiu de preses -aleshores dues-centes seixanta-tres, amb dinou nens- va ser traslladat a la Presó Model de Barcelona.

En este lugar se hallaba la Cárcel de mujeres de Les Corts, llamada "Prisión Provincial de mujeres de Barcelona" durante la dictadura franquista (1939/55).

El edificio, con entrada por la calle Joaquim Molins 11, había sido antiguamente un asilo para "jóvenes descarradas", levantado a finales del siglo XIX sobre los terrenos de la masía medieval de Can Duran o Feló.

Fue previamente el gobierno de la Generalitat Republicana quien lo habilitó como cárcel, tras el derribo de la vieja cárcel de mujeres de Reina Amalia en octubre de 1936, con el nombre de Correccional General de Mujeres. Durante la guerra civil albergó a presas políticas de ideología derechista y también del POUM (Partido Obrero de Unificación Marxista).

Con la entrada de las tropas sublevadas en Barcelona en enero de 1939, la Cárcel de Les Corts se convirtió en la Prisión Provincial de mujeres, regida por una orden religiosa -Las Hijas de la Caridad-, según la práctica habitual en las cárceles femeninas del régimen franquista.

A mediados de 1939 había cerca de dos mil reclusas, -con más de cuarenta niños-, encerradas en esta institución. En su extenso huerto, cientos de presas fueron explotadas trabajando en beneficio de esta orden religiosa, sobre todo durante los primeros años. A principios de los cincuenta se abrió un taller de costura.

The Women's Prison of Les Corts, called "Prisión Provincial de mujeres de Barcelona" during the Franco dictatorship (1939-1955) was located on this site.

The building, with an entrance on the 11th of Joaquim Molins street, was once an institution for "young women gone astray". It was built in the late nineteenth century on the site of the medieval house Can Duran or Felo.

The Republican Government turned the site into a prison and named it Correccional General de Mujeres, after the demolition of the old women's prison in Reina Amalia Street in October 1936. During the civil war the prison housed female political prisoners with a right wing ideology as well as women belonging to the POUM (Workers' Party of Marxist Unification).

With the entry of Franco troops in Barcelona in January 1939, the Prison became the Provincial Prison for women, managed by a religious order known as Daughters of Charity, according to the usual practice of women prisons in the Franco dictatorship.

About two thousand people were incarcerated in mid 1939, with more than forty children locked in this institution. In his extensive garden, hundreds of women were required to work for the benefit of the religious order, especially during the early years. A sewing workshop was started in the early fifties.

In October 1955 the prison was closed and a group of two hundred sixty-three women and their nineteen children was transferred to the Modelo Prison in Barcelona.

Antiga presó de Les Corts
Antigua prisión de Les Corts
Old prison of Les Corts

1

Pablo F. Marmisolle
Frida Marin
Isabel Navas
(2014)

Aquest projecte utilitza el sistema de senyalització local per tal d'identificar dos espais diferenciats: el lloc on s'alçava l'antiga presó al districte de Les Corts, on 5.000 dones foren recloses entre 1936 i 1955; i el Camp de la Bota, a 8,5 km d'aquí, on 11 dones empresonades en aquesta institució foren afusellades entre 1939 i 1940. El fet d'identificar aquests dos espais tan allunyats de la ciutat situa el projecte a una escala urbana, i en condiciona la seva ubicació, que es proposa en el xamfrà Diagonal / Joan Güell (costat Besòs), molt a prop dels antics murs de la presó. La identificació dels dos espais és aprofundida amb informació planimètrica i gràfica del passat de la institució.

El conjunt de la intervenció és reforçat, visual i simbòlicament, amb una línia en espiral de granit fosc incrustada en el paviment, i gravada amb les vivències dels seus testimonis. Aquesta línia de granit finalitza on s'alçava un dels murs de la presó, al carrer Joan Güell.

Este proyecto utiliza el sistema de señalización local para identificar dos espacios diferentes: el lugar donde se levantaba la antigua prisión en el distrito de Les Corts, donde 5.000 mujeres fueron recluidas entre 1936 y 1955; y el Camp de la Bota, a 8,5 km de este punto, donde 11 mujeres encarceladas en esta institución fueron fusiladas entre 1939 y 1940. El hecho de identificar estos dos espacios tan alejados de la ciudad sitúa el proyecto a una escala urbana y condiciona su ubicación, en la esquina Diagonal / Joan Güell (lado Besòs), cercana a uno de los antiguos muros de la cárcel. La identificación de los dos espacios es profundizada a través de información planimétrica y gráfica del pasado de la institución.

El conjunto de la intervención es reforzado, visual y simbólicamente, con una línea en espiral de granito oscuro incrustada en el pavimento, y grabada con las vivencias de sus testimonios. Esta línea de granito finaliza donde se alzaba uno de los muros de la prisión, en la calle Joan Güell.

This project uses the local signposting system to identify two distinct areas: the place where the old prison of Les Corts district was located, in which 5000 women were imprisoned from 1936 to 1955; and the Camp de la Bota, 8.5 miles away from there, where 11 prisoners were executed by firearm between 1939 and 1940. In order to identify these two parts of the city, so distant from each other, the project tries to solve the urban scale that affects its location on the intersection of Diagonal and Joan Güell (Besòs side), near the former prison walls. The information that allows identifying the two spaces is widened by using both planimetric and graphic explanations about the history of the institution.

The whole operation is visually and symbolically reinforced, with a spiral-shaped line made of dark granite, embedded in the pavement; etched on the stone with the experiences of those who can bear witness. This line ends where the walls of the prison once stood, in Joan Güell St.

1
2
3
4

1. Vistes de detall de la senyalització dels dos espais de memòria: l'antiga Presó, i el Camp de La Bota.

2 i 3. Vistes de la intervenció en l'emplaçament proposat: cantonada nord-est entre l'Avinguda Diagonal i el carrer Joan Güell

4. Modelització de la proposta basada en el sistema de senyalització local i intervenció en el paviment amb una espiral de granit fosc.

1. Vistas de detalle de la señalización de los dos espacios de memoria: la antigua Cárcel, y el Camp de La Bota.

2 y 3. Vistas de la intervención en el emplazamiento propuesto: esquina noreste entre la Avenida Diagonal y la calle Joan Güell

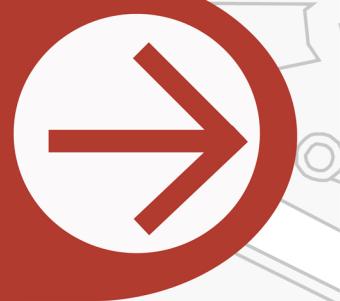
4. Modelización de la propuesta basada en el sistema de señalización local e intervención en el pavimento con una espiral de granito oscuro.

1. Detailed view of the two spaces of memory: The old prison and the Camp de la Bota.

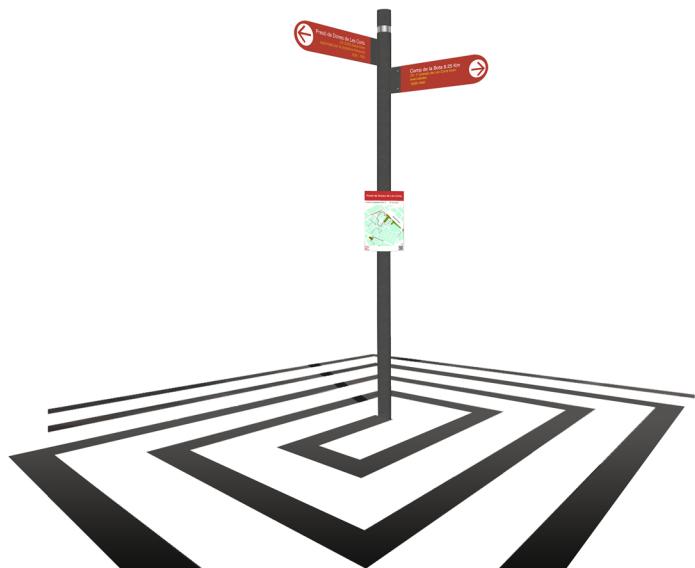
2 and 3. View of the intervention in the suggested site: Northeast corner between Avinguda Diagonal and Joan Güell St.

4. Modelling of the proposal based on the system of local signaling and intervention on the pavement with a spiral of dark granite.

Camp de la Bota 8.25 Km
*On 11 preses de Les Corts foren
executades
1939-1940*

Presó de Dones de Les Corts
*On 5,000 dones foren
reprimides per la dictadura franquista
1939 - 1955*

2

El projecte intervé longitudinalment en el paviment amb la creació d'una línia d'acer corten de 20 cm d'amplada on es pot llegir el nom, data d'internament de les preses i records de les seves vivències personals. La línia ressegueix l'antic perímetre de la institució. En el seu recorregut s'identifiquen quatre punts d'interès en els que s'instal·len tòtems de senyalització vertical d'acer corten i formigó armat i en els que s'expliquen aspectes de la seva història, de forma gràfica i escrita.

El proyecto interviene longitudinalmente en el pavimento con la creación de una línea de acero corten de 20 cm de ancho en la que se puede leer el nombre, fecha de internamiento de las presas y recuerdos de sus vivencias personales. La línea resigue el antiguo perímetro de la institución. En su recorrido se identifican cuatro puntos de interés en los que se sitúan tótems de señalización vertical de acero corten y cemento armado que explican aspectos de su historia, de forma gráfica y escrita.

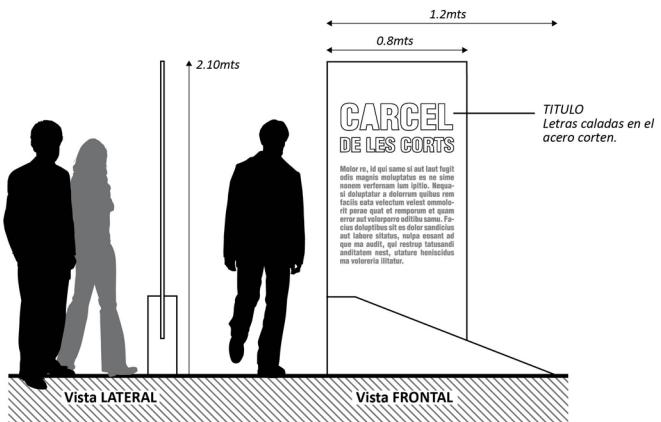
1	2
3	4
5	

1. Alçat i perfil dels tòtems de senyalització vertical.
2. Detall constructiu de les lloses amb revestiment d'acer corten.
- 3 i 4. Vistes de dos dels quatre tòtems de senyalització vertical.
5. Línia d'acer corten incrustada en el paviment definint simbòlicament el perímetre de l'antiga presó.

The project runs longitudinally along the pavement through a 20 cm wide cor-ten steel line, in which the names of the prisoners, their date of internment and their personal memories can be read. The line retraces the perimeter of the old jail. Four points of interest are identified along the way by means of vertical signposts in cor-ten steel and concrete, explaining aspects of its history in graphic and written form.

Ángela Parra
Y.Chen
María Ruiz
Nicolás Parraguez
(2012)

1. Alzado y perfil de los tótems de señalización vertical.
2. Detalle constructivo de las losas con revestimiento de acero corten.
- 3 y 4. Vistas de dos de los cuatro tótems de señalización vertical.
5. Línea de acero corten incrustada en el pavimento definiendo simbólicamente el perímetro de la antigua prisión.
1. Front and lateral view of the vertical signposts.
2. Construction detail of slabs coated with cor-ten steel.
- 3 and 4. Two views of the four vertical signposts.
5. Cor-ten steel line embedded in the pavement, symbolically retracing the perimeter of the old prison.

3

Keyvan Khalafi
Huironig Chen
Maria del Pilar Toral
Laia Pi
(2013)

L'obra proposa una intervenció contudent, d'una alçada de 7 m. i 14 m. de llarg, consistent en una estructura, alhora lleugera, alhora visible en el paisatge urbà de la ciutat, tant diürn com nocturn. L'estructura en tubs d'acer corten expressa el record d'un espai de repressió i manca de llibertat, idea que contrasta amb el sentit de companyonia i solidaritat que van viure les preses entre si; sentiment que vol ser representat per una frase evocadora de Tomasa Cuevas inscrita al peu del monument. Finalment també es proposa la substitució del plataner central per un xiprer, símbol d'elevació i transcendència en la cultura llatina.

La obra propone una intervención contundente, de una altura de 7 m. y 14 m. de largo consistente en una estructura a la vez ligera, a la vez visible en el paisaje urbano de la ciudad, tanto diurno como nocturno. La estructura en tubos de acero corten expresa la memoria de un espacio de represión y falta de libertad, idea que contrasta con el sentido de camaradería y solidaridad que vivieron las presas entre sí, sentimiento que quiere ser representado a través de una frase evocadora de Tomasa Cuevas inscrita al pie del monumento. Finalmente también se propone la sustitución del platanero central por un ciprés, símbolo de elevación y trascendencia en la cultura latina.

The proposal is a forceful intervention, 7 m high and 14 m long, consisting of a lightweight structure that is visible in the urban landscape of the city at night and during the day. The structure, made of cor-ten steel tubes, expresses memories of a space of repression and lack of freedom, an idea that contrasts with the sense of fellowship and solidarity that the inmates experienced. This feeling is represented through an evocative statement by Tomasa Cuevas, engraved at the basement of the monument. Finally, the proposal replaces the plane tree located in the center of the site with a cypress, symbol of transcendence and elevation in Latin culture.

1	
2	3
4	5

1. Fotomuntatge de la vista frontal del monument.

2. Vista nocturna del projecte il·luminat amb llums led.

3. Vista lateral del projecte.

4. Detall de la inscripció en el paviment de formigó polívit amb lletres d'acer corten, testimoni de Tomasa Cuevas.

5. Vista axonomètrica amb detalls constructius.

1. Fotomontaje de la vista frontal del monumento.

2. Vista nocturna del proyecto iluminado con luces led.

3. Vista lateral del proyecto.

4. Detalle de la inscripción en el pavimento de hormigón pulido con letras de acero corten, testimonio de Tomasa Cuevas.

5. Vista axonométrica con detalles constructivos.

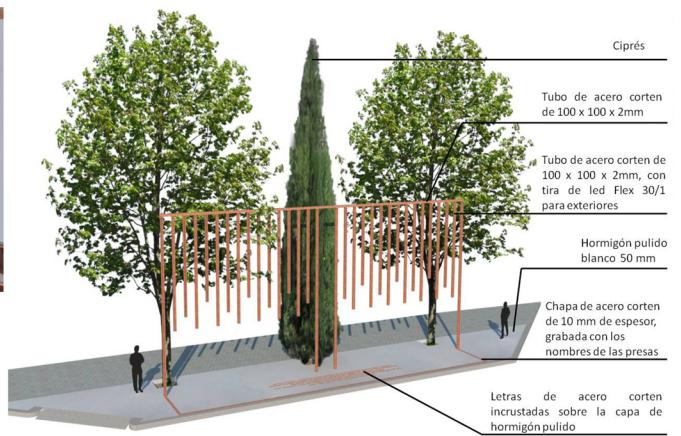
1. Photomontage of the monument's front view.

2. Night view of the project illuminated with a led line.

3. Lateral view of the project.

4 Detail of the inscription on the concrete pavement with cor-ten steel lettering, Tomasa Cuevas testimony.

5. Axonometric view with construction details.

4

El projecte intervé en el paviment de l'àrea que abans abastava la presó mitjançant la senyalització de l'antic perímetre en el seu pas per les diferents voreres. En la calçada es realitza un canvi de pavimentació, substituint l'asfalt negre per un de vermell en els carrers Joan Güell i Europa. També es proposa l'ampliació d'aquest xamfrà, passant de tenir 3,5 m. d'amplada a tenir-ne 7 m. Es proposa la pavimentació d'aquest espai amb panot de coloració vermella i la instal·lació d'onze caixes lumínicas, que contenen els noms de totes les dones represaliades.

El proyecto interviene en el pavimento del área que antes comprendía la prisión, mediante la señalización del antiguo perímetro a su paso por las diferentes aceras. En calzada se realiza un cambio de pavimentación, sustituyendo el asfalto negro por uno rojo en las calles Joan Güell y Europa. También se propone la ampliación de este chaflán, pasando de tener 3,5 m. de ancho a tener 7 m. Se propone su pavimentación con panot de coloración roja y la instalación de once cajas lumínicas en las que se proyecta grabar los nombres de todas las mujeres represaliadas.

1	2
3	4
5	

1. Estudi d'ampliació del xamfrà.

2. Plànol de l'àrea d'intervenció destacant la col·locació d'elements en vorera amb les inscripcions de les preses (1), el canvi de color de l'asfalt (2), la intervenció en el xamfrà (3) i el perímetre de l'antiga presó (4).

3. Vista nocturna de la intervenció en el xamfrà, amb les caixes soterrades i il·luminades

4. Detall i vista de la intervenció en vorera que senyala l'antic perímetre de la institució, amb frases testimonials inscrites.

5. Detall d'una de les caixes soterrades en el xamfrà amb els noms de preses, envoltada de panot vermell.

1. Estudio de ampliación del chaflán.

2. Plano del área de intervención destacando la colocación de los elementos en la acera con las inscripciones de las presas (1), el cambio de color del asfalto (2), la intervención en el chaflán (3) y el perímetro de la antigua prisión (4).

3. Vista nocturna de la intervención en el chaflán, con las cajas sepultadas iluminadas.

4. Detalle y vista de la intervención en la acera que señala el antiguo perímetro de la institución, con frases testimoniales inscritas.

5. Detalle de una de las cajas sepultadas en el chaflán con los nombres de presas, rodeada de panot rojo.

1. Study to extend the chamfered intersection.

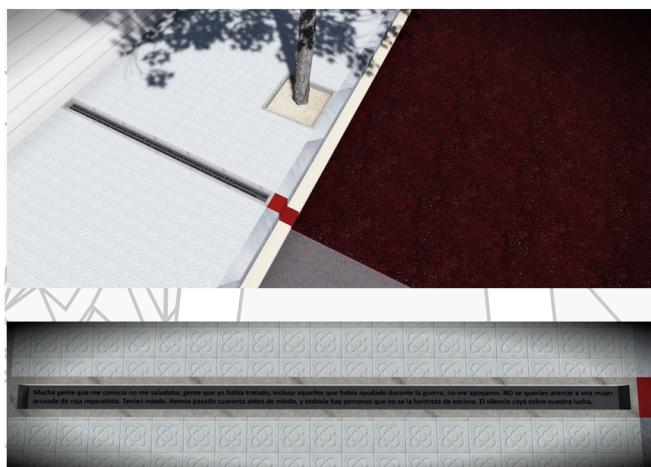
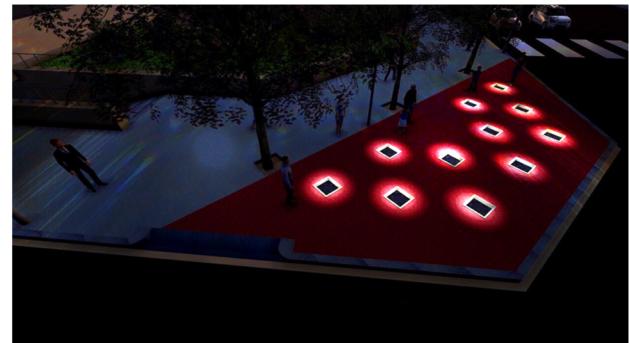
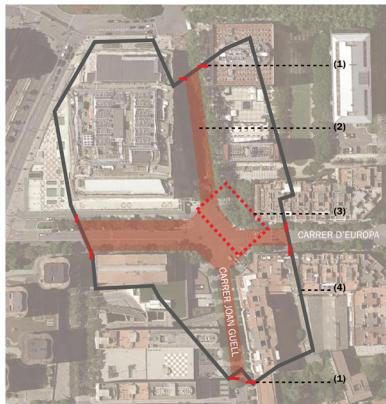
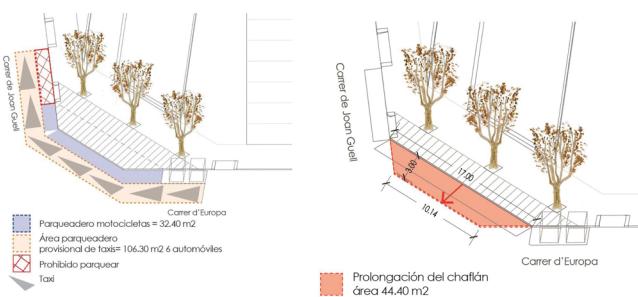
2. Map of the area of intervention showing the placement of the elements on the sidewalk with the inscriptions regarding prisoners (1), the change of asphalt color (2), the intervention on the chamfered intersection (3) and the perimeter of the old prison (4).

3. Night view of the intervention in the chamfered intersection, with lit up in-pavement light boxes

4. Detail and view of the intervention on the sidewalk showing the old perimeter of the institution and inscriptions of testimonial quotes.

5. Detail of one of the in-pavement light boxes with the names of the female prisoners, surrounded by red cement tiles.

Sandra Díaz
Mariana López
Juan Pablo Montejó
(2014)

5

Carlos Ibáñez
Camilo Acosta
Azadeh Mizaei
Raquel Soto
(2013)

El projecte vol aprofundir i posar en qüestió la recuperació d'una memòria llargament ocultada mitjançant una intervenció alhora visible, alhora invisible per al ciutadà. Es tracta d'una obra abstracta però accessible i propera a qualsevol persona que senti la necessitat d'aturar-se i reflexionar; no només sobre el record de les dones que patiren internament en aquesta institució repressora, sinó també sobre el consentiment polític i social del seu oblit.

Aquest projecte planteja una caixa soterrada de 2 x 2 x 6 m. coberta amb vidre antilliscant transitable, il·luminada de nit per 211 blocs de fibra de vidre blancs situats aleatoriament a tres alçades diferents. La proposta ens endinsa en dues lectures diferenciades: la diurna, on el reflex del passejant és el protagonista de l'acció, creant un vel que remou les dècades d'oblit; i la nocturna, quan es desvela el monument.

El proyecto quiere profundizar y poner en cuestión la recuperación de una memoria largamente oculta mediante una intervención a la vez visible, a la vez invisible para el ciudadano. Se trata de una obra abstracta pero accesible y cercana a cualquier persona que sienta la necesidad de pararse y reflexionar; no sólo sobre el recuerdo de las mujeres que sufrieron internamiento en esta institución represora, sino también sobre el consentimiento político y social de su olvido.

Este proyecto propone una caja soterrada de 2 x 2 x 6 m. cubierta con vidrio antideslizante transitable, iluminada de noche por 211 bloques de fibra de vidrio blancos situados aleatoriamente a tres alturas diferentes. La propuesta nos adentra en dos lecturas diferenciadas: la diurna, donde el reflejo del paseante es el protagonista de la acción, creando un velo que remueve décadas de olvido; y la nocturna, cuando se desvela el monumento.

The project aims to deepen and call into question the recovery of a long-hidden memory by means of an intervention, both visible and invisible to the public. This is an abstract work that can nevertheless be accessible and close to anyone who feels the need to stop and to reflect, not just about the remembrance of women who suffered internment in this repressive institution, but also about the political and social consent to their oblivion.

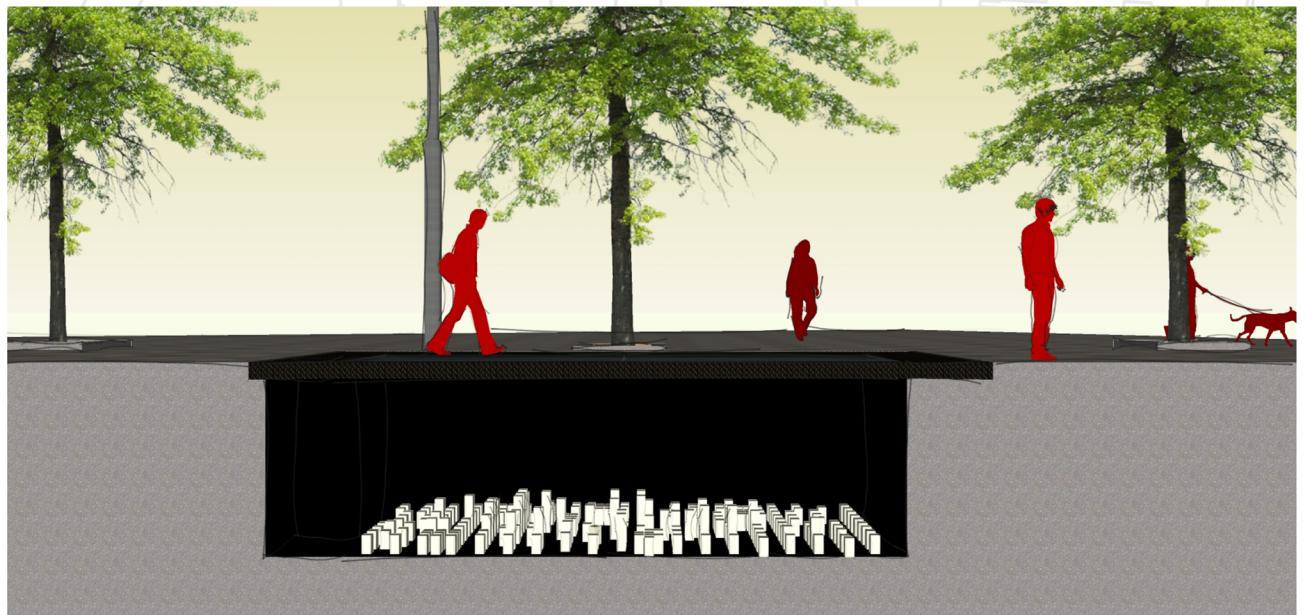
The project consists of an in-pavement 2 x 2 x 6 m box made of reinforced glass covered with an anti-slip layer, lit at night by 211 white fiberglass light blocks randomly located at three different heights. The proposal takes us in two different readings: the daytime, in which the reflection of the walker is the star of the action, creating a veil that removes decades of neglect. At night, the monument is unveiled.

1	
2	
3	4
5	

1. Vista des de l'interior de la caixa soterrada, tot i no ser accessible en el projecte d'intervenció.
2. Secció longitudinal del projecte.
3. Paraules clau del projecte.
- 4 i 5. Vistes superiors de la intervenció durant la nit.

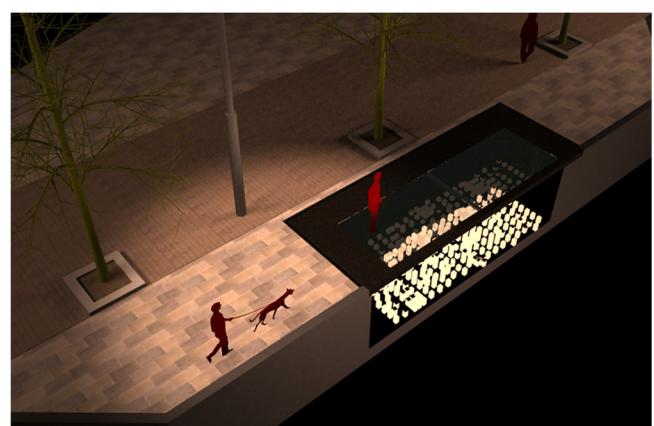
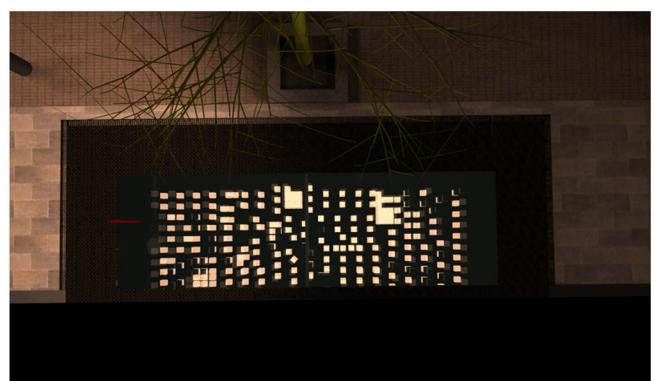
1. Vista desde el interior de la caja enterrada, a pesar de no ser accesible en el proyecto de intervención.
2. Sección longitudinal del proyecto.
3. Palabras clave del proyecto.
- 4 y 5. Vistas superiores del proyecto de intervención durante la noche.

1. Inside view of the in-pavement box, despite not being accessible in the project of intervention.
2. Longitudinal section of the project.
3. Keywords of the project.
- 4 and 5. Top view of the project at night.

■ MAPA CONCEPTUAL

CONTROL	OLVIDO	INDIFERENCIA
TRABAJO	MEMORIA	RESISTENCIA EXILIO REPRESIÓN
MUJER	DICTADURA NORMA FRANQUISMO	HACINAMIENTO
IDEOLOGÍA	PENURIA COMUNISMO	
OCULTO	SILENCIO	ODIO REPÚBLICA
VACÍO	MIEDO	OSCURIDAD RUTINA
		ANARQUISMO

El projecte tracta el tema de la transformació com a possibilitat de transcendència, per retre homenatge a les dones que van ser empresonades en aquesta institució i, en especial, a les onze dones afusellades al Camp de la Bota entre 1939 i 1940. Es planteja un recorregut que des del terra es va elevant, representant les dones que van defensar els seus ideals. Recordar-les és recordar l'oportunitat que tenim avui de viure una altra realitat.

El projecte consta de tres elements principals: des de terra, quatre làmines de ferro s'aixequen a diverses alçades fins a arribar als 5,60 metres d'alçada; dues cintes de bronze accompanyen i abracen les làmines en el seu recorregut ascendent; i, finalment, onze papallones mostren en les seves ales els noms de les onze dones afusellades.

El proyecto trata el tema de la transformación como posibilidad de trascendencia, para rendir homenaje a las mujeres que fueron encarceladas en esta institución y, en especial, a las once mujeres fusiladas en el Camp de la Bota entre 1939 y 1940. Se plantea un recorrido que desde el suelo se va elevando, representando a las mujeres que defendieron sus ideales. Recordarlas es recordar la oportunidad que tenemos hoy de vivir otra realidad.

El proyecto consta de tres elementos principales: desde el suelo, cuatro láminas de hierro se van elevando hasta llegar a los 5,60 metros de altura; dos cintas de bronce que acompañan y abrazan las láminas en su recorrido ascendente; y finalmente once mariposas que muestran en sus alas los nombres de las once mujeres fusiladas.

The project addresses the issue of transformation as a possibility for transcendence, in order to pay a tribute to the women incarcerated in this institution, and in particular to the eleven women executed by firearm in the Camp de la Bota between 1939 and 1940. A structure representing a path rising from the ground honors the women who defended their ideals. Remembering them is appreciating the opportunity we have today to live different reality.

The project consists of three main elements: from the ground, four steel plates rise up at different height to reach 5.60 m. Two bronze strips follow and embrace the steel plates in their upward movement. Finally, eleven butterflies with the names of the eleven women executed by firearm written on their wings.

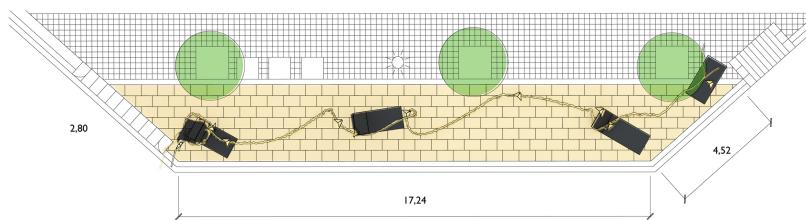
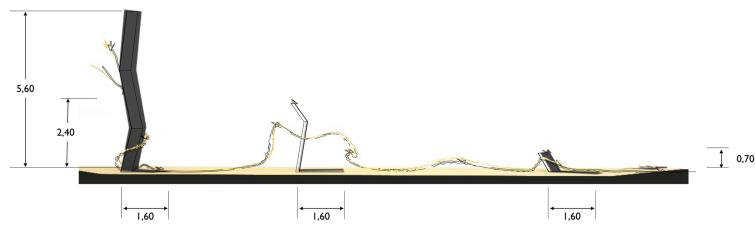
1	2
3	4
5	

- 1. Planta i alçat longitudinal.
- 2. Detall d'una de les papallones amb la inscripció del nom d'una de les onze dones afusellades al Camp de la Bota.
- 3. Vista perspectiva de la intervenció.
- 4 i 5. Fotomuntatges de la intervenció.

- 1. Planta y alzado longitudinal.
- 2. Detalle de una de las mariposas con la inscripción del nombre de una de las once mujeres fusiladas en el Campo de la Bota.
- 3. Vista perspectiva de la intervención.
- 4 y 5. Fotomontajes de la intervención.

- 1. Top and front view.
- 2. Detail of one of the butterflies with the inscription of the name of one of the eleven women executed by firearm in the Camp de la Bota.
- 3. Perspective of the intervention.
- 4 and 5. Photomontages of the intervention.

Reihana Rahmati
Carmen Balmaceda
Fátima Orendain
Schafic Abuter
(2013)

7

Irene Grego
Juan Carlos Soria
Federico Beirão
Mihong Kim
(2014)

El projecte proposa una intervenció consistent en la ubicació d'un triangle isòsceles de 3,5 m. d'alçada sobre una base longitudinal de formigó i acer inoxidable, en la que s'inclou la inscripció següent: A la Presó de Dones, 1936-1955.

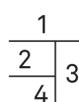
Aquest triangle vol ser un símbol de la dona. El triangle, sustentat en un sol vèrtex, pretén generar una sensació d'instabilitat, al·ludint a la necessitat de lluita constant per l'obtenció de drets. La part interior del triangle està formada per una pantalla de LEDs que mostra continguts de forma dinàmica sobre la memòria històrica de la presó de dones. Tanmateix, aquests continguts podrien variar en dies assenyalats, tals com el 8 de març i d'altres, i donar suport a les reivindicacions contemporànies de grups de dones del districte i de la ciutat.

El proyecto propone una intervención consistente en la ubicación de un triángulo isósceles de 3,5 m. de altura sobre una base longitudinal de hormigón y acero inoxidable, en la que se incluye la inscripción siguiente: A la Prisión de Mujeres, 1936-1955.

Este triángulo quiere ser un símbolo de la mujer. Su ubicación, sustentado en un solo vértice, pretende generar sensación de instabilidad, aludiendo a la necesidad de lucha constante por la obtención de derechos. La parte interior del triángulo está formado por una pantalla de LEDs que muestra contenidos de forma dinámica sobre la memoria histórica de la prisión de mujeres. Aun así, estos contenidos podrían variar en días señalados, tales como el 8 de marzo y otros, y mostrar reivindicaciones contemporáneas de grupos de mujeres del distrito y de la ciudad.

The project proposes an intervention consisting of a 3.5 m high isosceles triangle located on a longitudinal basis of concrete and stainless steel, which includes the following inscription: In honor of the Women's Prison, 1936-1955.

This triangle intends to be a symbol of women. The triangle it is held by a single vertex, with the aim of creating a sense of instability and referring to the need for constant struggle to obtain rights. The inner part of triangle is a LED screen that dynamically displays content about the historical memory of the women's prison. These contents may vary on certain days, such as March the 8th and other anniversaries, and display contemporary claims of women's groups of the district and of the city.

1. Fotomuntatges del projecte d'intervenció.

2. Vista frontal i detalls constructius.

3. Mostra dels continguts dinàmics de la pantalla de LEDs.

4. Plànol de situació en el xamfrà.

1. Fotomontajes del proyecto de intervención.

2. Vista frontal y detalles constructivos.

3. Muestra de los contenidos dinámicos de la pantalla de LEDs.

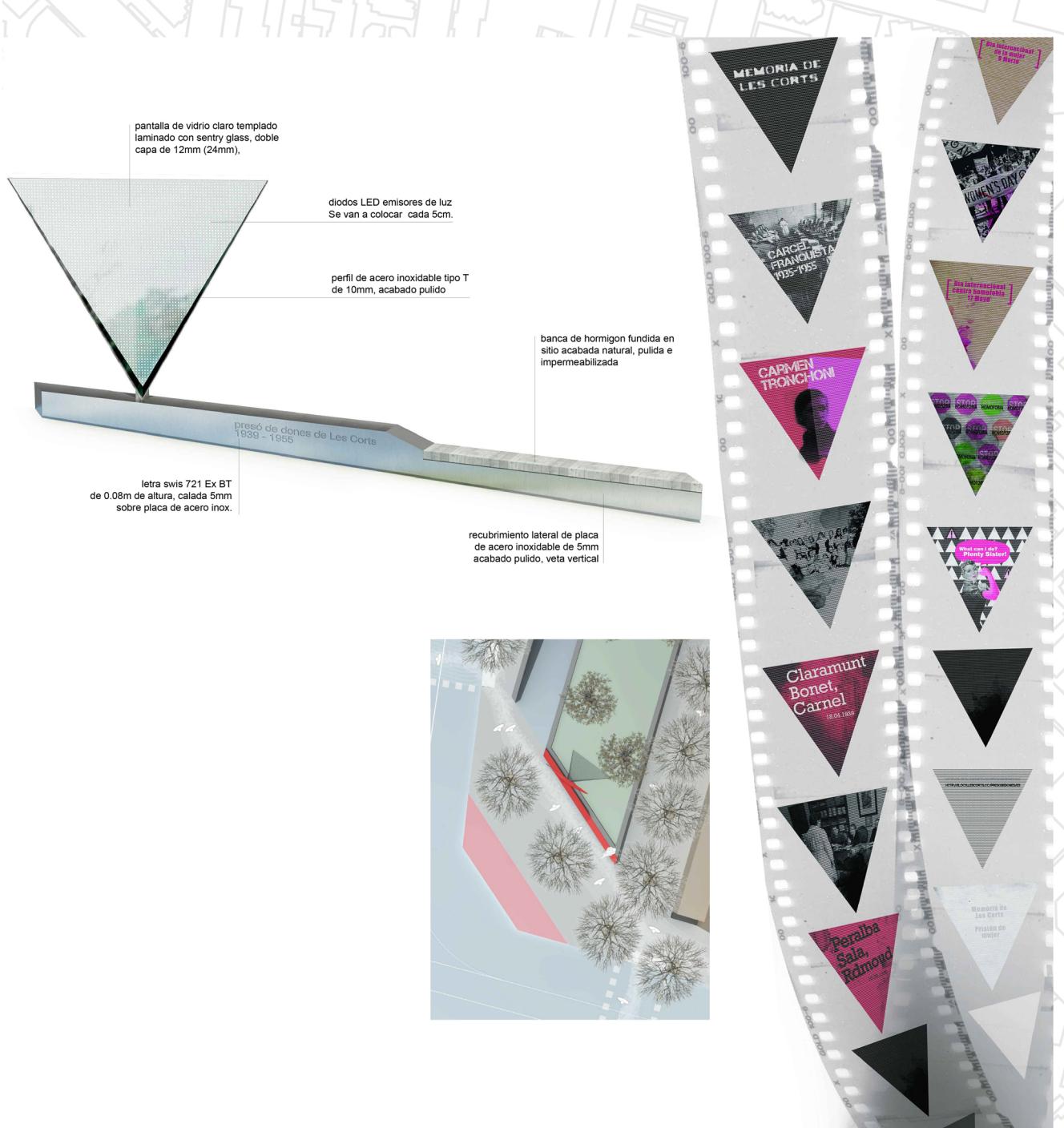
4. Plano de situación en el chaflán.

1. Photomontages of the proposed intervention.

2. Front view and construction details.

3. Sample of displayed contents.

4. Location map on the chamfered intersection.

Organitza / Organiza / Organized by:

Cr. POLIS - Grc. art, city, society (Universitat de Barcelona)
EUROM - European Observatory on Memories (Fundació Solidaritat UB)
ACME - Associació per la Cultura i la Memòria

Promou / Promueve / Promoted by:

Associació de Veïns de Les Corts
Associació de Veïns de Sant Ramón Nonat
Banc Solidari
Conèixer Història
Cor Cremat
Cup Les Corts
ICV Les Corts
Xarxa Ciutadana de Les Corts

Familiars d'expreses/ Familiares de ex-convictas/

Family of ex-prisoners:
Anna Maria Batalla
Libertad Canelo Conejero
Flora Duran, Teresa Duran
Esther Lacort
Mª Rosa López
Joan Mercadé
Conxita Romeu
Montserrat Vicente

Col·labora / Colabora / Collaboration:

Associació Catalana d'Expresos Polítics del Franquisme
Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya

Amb el suport de / Con el apoyo de / Financed by:

CR POLIS
Art, ciutat, societat
Grup de Recerca Consolidat 2009SGR0903
Projecte HAR2012 30874

III IIII IIIII IIIII IIIII IIIII
35 anys Facultat Belles Arts
Universitat de Barcelona

Districte de
les Corts
bcn.cat/lescorts

Ajuntament de
Barcelona

Projectes per al Monument a la Presó de Dones de Les Corts
- Máster en Disseny Urbà: art, ciutat, societat (Universitat de Barcelona)

Proyectos para el Monumento a la Cárcel de Mujeres de Les Corts - Máster en Diseño Urbano: arte, ciudad, sociedad (Universidad de Barcelona)

Women Prison of Les Corts Memorial Projects - Urban Design Master Degree: art, city, society (University of Barcelona)

Dirigits per / Dirigidos por / Directed by:

Núria Ricart i Antoni Remesar (Cr. POLIS - Grc. art, city, society)

Jordi Guixé EUROM -European Observatory on Memories (Fundació Solidaritat UB) / ACME